

Ἡ πρώτη δι' ἡλεκτρισμοῦ θανατικὴ ἐκτέλεσις ἐγένετο πρὸ τινος ἐν Νέα Ἰόρκη. Ὁ κατάδικος ἦτο Γερμανός, ὀνόματι Ἰωσήφ Reitsch, ὅστις κατεδικάσθη εἰς θάνατον ἐνεκα φόνου κατὰ τῆς συζύγου του. Κατ' ἀρχὰς ἐγένοντο πειράματα ἐπὶ ἐνὸς μύσχου καὶ ἐνὸς ἵππου, οὓς ἐθανάτωσαν δι' ἰσχυρῶν ἡλεκτρικῶν βευμάτων. Ὁ Reitsch ἐκαθίσθη ἐπὶ τινος ἑδρας στερεωμένης ἐπὶ τοῦ ἑδάφους, οὕτως ὥστε νὰ ἔχη πρὸς τὰ ὀπίσω κεκλιμένην τὴν κεφαλὴν, ἐδέθη δὲ ἐπὶ τῆς ἑδρας δι' ἱμάντων· τὸ πρόσσωπὸν του ἐκαλύφθη διὰ τινος πέπλου· ἀκολούθως ἔθηκαν μεταλλινὴν τινα δακτύλιον περὶ τὸν λαιμὸν του καὶ ἐστήριξαν τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ μεταλλίνῃ σφαίρᾳ· τὸ ἡλεκτρικὸν βεῦμα ἐτέθη εἰς συγκοινωνίαν μετὰ τοῦ δακτύλιου, καὶ ὁ ἡλεκτρικὸς σπινθὴρ εἰσέδυσεν ἀμέσως εἰς τὸν ἐγκέφαλον τοῦ καταδίκου, ὁ δὲ θάνατος ἐπῆλθεν ἐν ἀκαρεῖ. Γενομένης αὐτοφίας ἐπὶ τοῦ νεκροῦ ἐφάνη ὅτι ὁ ἐγκέφαλος ἦτο πλήρης αἵματος. Λέγεται ὅτι ἡ ἡλεκτρικὴ αὕτη συσκευή χρῆζει ἐτι βελτιώσεως καὶ τελειοποιήσεως.

Χαρτὶν καπνοδόχῃ. Ἐν τῇ πόλει Breslau ὠκοδομήθη ἐσχάτως καπνοδόχῃ 54 ποδῶν ὕψους ἐντελῶς ἐξ ὄγκων χάρτου, συγκολλημένων δι' ἰδιαίτερου τινὸς εἶδους ἀμμοκονίας (Cement). Ἡ καπνοδόχῃ εἶνε ἀνεπίδεκτος ἀναφλέξεως καί, ἕνεκα τῶν ιδιοτήτων τοῦ χάρτου, ἡσφαλισμένη ἀπὸ τῶν κινδύνων τοῦ κερανοῦ.

Γενναίωψυχία. Κατὰ τὴν εἰς Αἴγυπτον ἐκστρατείαν τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος ἡ ἐνσκήψασα τότε πανώλης ἐπέφερε φοβεράς καταστροφάς εἰς τὰ γαλλικὰ στρατεύματα, ἅτινα κατελήφθησαν ὑπὸ ἀπελπιστικῆς ἀδυναμίας καὶ ἀποθαρρύνσεως. Ὁ ἀρχίατρος Desgenette, ἵνα ἐνδαρρύνῃ τοὺς στρατιώτας, ἰσχυρίζετο ὅτι ἡ νόσος δὲν ἦτο πανώλης ἀλλὰ συνήθης πυρετός, ὅστις μετ' οὐ πολὺ ἐμελλε νὰ ἐκλείψῃ. Διὰ νὰ ἀποδείξῃ δὲ τὸν ἰσχυρισμὸν του, ἐξήγαγε τὸν νοσήριον καὶ ἔταμε δι' αὐτοῦ τὸ ἔλκος ἀσθενοῦς τινος ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ναπολέοντος καὶ τῶν νοσοῦντων στρατιωτῶν, εἴτα δὲ διὰ τοῦ νυστηρίου τούτου ἔνυξε τὴν ἑαυτοῦ πλευράν. Ἡ πρᾶξις αὕτη, ἣτις μαρτυρεῖ τοσοῦτῳ μείζονα γενναίωψυχίαν καθ' ὅσον αὐτὸς ὁ Desgenette εἶχεν ἀρραδαντὸν πεποιθῆσιν ὅτι ἡ νόσος ἦτο πράγματι πανώλης, ἐνέπνευσε μέγα θάρρος εἰς τοὺς ἀδύμους στρατιώτας, κατ' εὐτυχίαν δὲ σύμπτωσιν οὐδόλως ἔβλαψε τὸν γενναίωψυχον ἱατρόν.

Γένεσις τοῦ καπνοῦ (ἀραβικὴ παράδοσις). Τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν μοι ἀπηύθυνεν ὁ Ἀλὶ Χασσάν πρῶϊαν τινά, ἐνῶ ἔτυγχάνομεν περιπατοῦντες παρὰ τὴν ὄχθην τῆς θαλάσσης.

„Γνωρίζεις, ὦ χριστιανέ, τὴν γένεσιν τοῦ φυτοῦ τούτου, τοῦ ὁποίου τὸ ἄρωμα εἰσπνέομεν καὶ τοῦ ὁποίου ὁ καπνὸς ὕψοῦται αἰωρούμενος μέχρι τοῦ θρόνου τοῦ Ἀλλάχ, μεμιγμένος μὲ τὴν εὐωδίαν τῶν πέριξ ἀνθέων;“

„Δὲν τὴν γνωρίζω, μουσελμάνε.“

„Εὐλογητὸς ὁ Ἀλλάχ, ὁ ἀποκαλύψας τὰ μυστήρια εἰς μόνους τοὺς πιστοὺς αὐτοῦ, διὰ στόματος τοῦ προφήτου.“

Εἴτα, γεμίσας τὴν καπνοσύριγγά του μὲ νέα φύλλα καπνοῦ, ἤρξατο διηγούμενος:

„Ἡμέραν τινὰ ἐπορεύετο ὁ Μωάμεθ διὰ τῆς ἐρήμου Γιεμέν. Ἦτο χειμῶν καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ ἐκοιμῶντο νεναρκωμένα ὑπὸ τῆς χειμερινῆς νάρκης. Αἶφνης ὁ ἵππος τοῦ προφήτου ἐπάτησεν ἐπὶ τῆς φωλεᾶς ἐχίδνης τινός, ἣτις ἐξείρπυσεν ἔντρομος.

Ὁ Μωάμεθ εὐπλαγχνισθεὶς τὸ ἐρπετόν, κατέβη ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ παραλαβὼν τὴν ἐχιδνὰν ἔθηκεν αὐτὴν εἰς τὴν χεῖρίδα του, ὅπως θερμάνῃ καὶ ἀναζωογονήσῃ αὐτήν.

Μετ' ὀλίγον ἐκινήθη ἡ ἐχιδνα καὶ εἶπε:

„Σεβάσμιε προφῆτα, θά σὲ δαγκάσω.“

„Μὴ ἔσο ἀγνώμων“, ἀπήντησεν ὁ προφήτης, „Ἐγὼ δὲν σοὶ προὔξηναι καμμίαν βλάβην.“

„Καὶ ὅμως θά σὲ δαγκάσω, διὰ νὰ μὴ βλάβῃς εἰς τὸ μέλλον οὔτε ἐμὲ οὔτε τὰ τέκνα μου οὔτε τὸ γένος μου ὀλόκληρον.“

„Αὐτὸ δὲ θά ἦτο ἡ μεγίστη ἀχαριστία, πτωχὸν ἐρπετόν, νὰ ἀναποδώσῃ κακὸν ἀντὶ ἀγαθοῦ. Δὲν αἰσχύνεσαι νὰ ἀνταμείβῃς τοιοῦτοτρόπως τὴν εὐεργεσίαν;“

„Θέλω“ ἐφώνησεν ἡ ἐχιδνα, „καὶ δρικόμαι εἰς τὸν παντοδύναμον Θεὸν ὅτι θά σὲ δαγκάσω!“

Ὅτε ὁ Μωάμεθ ἤκουσε τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλλάχ, δὲν ἐτελμῆσε νὰ ἀντισταθῇ ἀλλὰ κλίνας τὴν κεφαλὴν εἶπε:

„Τὸ ὄνομά του ἃς εἶνε δεδοξασμένον. Εἰς αὐτὸν ἀνήκομεν καὶ παρ' αὐτοῦ λαμβάνομεν τὴν ζωὴν.“ Ταῦτα εἰπὼν προέτεινε τὴν χεῖρα εἰς τὴν ἐχιδνὰν πρὸς δῆξιν.

Ἀλλὰ τὸ σφοδρότατον ἄλγος ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ ἐκσφενδονίσῃ κατὰ τοῦ ἑδάφους τὴν ἐχιδνὰν καὶ νὰ τὴν καταρασθῇ ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀλλάχ. Ἀκολούθως ἐξεμύζησεν ὁ προφήτης τὸ δηλητήριον ἐκ τῆς πληγῆς καὶ ἀπέπτυσεν αὐτὸ εἰς τὴν ἄμμον τῆς ἐρήμου. — Παραχρῆμα δὲ εἰς τὸ μέρος, ἐνθα ἔπεσεν ὁ σῆλος τοῦ προφήτου, ἐφύτρωσεν ὠραϊότατον φυτόν.

Οἱ δπαδοὶ τοῦ Μωάμεθ ἔκαυσαν τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ, ὅπως προσενέγκωσιν εὐχαριστήριον θυσίαν τῷ Ἀλλάχ ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοῦ προφήτου, ἐξεπλάγησαν δὲ ἐπὶ τῇ ἀρωματῶδει εὐωδίᾳ τοῦ καπνοῦ. Ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου οἱ καλοὶ Μουσουλμάνοι καπνίζουσι τὰ φύλλα τοῦ θαυμασίου τούτου φυτοῦ καὶ εἰσπνέουσι μετ' ἡδονῆς τὸ εὐωδέστατον ἄρωμα, διότι ἡ γεῦσις του ἔχει τι ἐκ τῆς *πικρότητος* τοῦ δηλητηρίου τῆς ἐχίδνης καὶ ἐκ τῆς *γλυκύτητος* τοῦ ἁγίου σιέλου τοῦ προφήτου.

Αὕτη εἶναι ἡ παράδοσις περὶ τῆς γενέσεως καὶ καταγωγῆς τοῦ καπνοῦ, ἣτις ὑπὸ τῶν πιστῶν παραδίδεται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, πρὸς δόξαν τοῦ Ἀλλάχ, οὗ τὸ ὄνομα εὐλογημένον. Μόνος ὁ Ἀλλάχ εἶνε μέγας!“

(Ἐκ τοῦ ἱταλικοῦ.)

Κώδων ἐκ καθαροῦ ἀργύρου 10 *πουντίων* βάρους πρόκειται κατὰ τὸν „Ρωσσικὸν ταχυδρόμον“ νὰ κατασκευασθῇ ἐν Χαρκοβίᾳ πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ ἐν Borki συμβάντος δυστυχήματος. Τὴν ἰδέαν πρὸς κατασκευὴν τοῦ κώδωνος τούτου ἔδωκεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Χαρκοβίας Ἀμβρόσιος, ὅστις καὶ συνέστησεν ἐπιτροπὴν, δεχομένην τὸν προσφερόμενον ἀργυρον εἰς νομίσματα ἢ παντὸς εἶδους ἀργυρὰ ἀντικείμενα. Ὁ ἀργυρὸς κώδων θὰ ἐξαρτηθῇ ἐξωθεν τοῦ ἐν Χαρκοβίᾳ μητροπολιτικοῦ ναοῦ πρὸς τὸ μέρος ἐνθα συνέβη τὸ δυστύχημα. Κατὰ τὴν πρώτην μετὰ μεσημβρίαν ὥραν ἐκάστης ἡμέρας θὰ κρούεται ἐπὶ 5 λεπτὰ τῆς ὥρας ὁ κώδων ὑπομνηστικῶν εἰς τοὺς κατοίκους τὴν ὥραν τῆς ἐν Borki συμβάσεως καταστροφῆς καὶ προσκαλὼν αὐτοὺς εἰς εὐχαριστήριους πρὸς τὸν Θεὸν εὐχὰς ἐπὶ τῷ θαύματι τῆς σωτηρίας τῆς αυτοκρατορικῆς οἰκογενείας.

Σύντομος χαρακτηρισμὸς τῶν κατοίκων τῆς Μεγάλῃς Βρεταννίας, ἐδόθη ὑπὸ τινος Ἀγγλοῦ, ὁ ἐξῆς:

Ὁ Ἰρλανδὸς τότε μόνον ἔχει ἡσυχίαν — ὅταν κάμῃ καυγάδες.

Ὁ Ἀγγλος τότε μόνον εἶνε εὐχαριστημένος — ὅταν παραπονηθῇ.

Ὁ Σκωττός τότε μόνον αἰσθάνεται τὸν ἑαυτόν του „σὰν στὸ σπῆτι του — ὅταν εἶναι „στὴν ξενιτιά.“

Οἱ πλουσιώτατοι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου. Ὁ πλουσιώτατος πάντων εἶναι ὁ Ἀμερικανὸς Jay Gould, ὁ βασιλεὺς τῶν σιδηροδρόμων. Ἡ περιουσία του ἀνέρχεται εἰς 1½ δισεκατομμύρια φράγκων. Οἱ τόκοι συμποσοῦνται εἰς 70 ἑκατομμύρια κατ' ἔτος (200,000 φράγκα τὴν ἡμέραν). Μετὰ τὸν Jay Gould ἔρχεται ἕτερος Ἀμερικανός, ὡσαύτως δισεκατομμυριῶχος, ὁ Mr. J. W. Mackey, ὅστις ἔχει 1250 ἑκατομμύρια φρ. κεφάλαιον μὲ 62,500,000 φρ. ἐτήσιον τόκον. Τρίτος μεταξὺ τῶν πλουσίων εἶνε ὁ ἐν Λονδίνῳ Rothschild, ἔχων περιουσίαν χιλίων ἑκατομμυρίων, τέταρτος ὁ Ἀμερικανὸς Vanderbilt μὲ 625 ἑκατομμύρια, πέμπτος ὁ Mr. J. B. Jones μὲ 500 ἑκατομμύρια. Ἡ ἀγγλικὴ ἀριστοκρατία ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῇ χορείᾳ τῶν πλουσίων ὑπὸ τοῦ δουκὸς τοῦ Westminster (400 ἑκατομμ.), τοῦ δουκὸς τοῦ Sutherland (150 ἑκατομμ.), τοῦ δουκὸς τοῦ Northumberland (125 ἑκατομμ.), καὶ τοῦ Μαρκησίου τοῦ Bente (100 ἑκατομμ.). Μεταξὺ τῶν πλουσίων, τῶν ἐχόντων περιουσίαν ἀνωτέραν τῶν 100 ἑκατομμυρίων, ὑπάρχει καὶ εἰς δημοσιογράφος, ὁ James Gordon Bennett, ὁ ἐκδότης τοῦ „κῆρυκος τῆς Νέας Ἰόρκης“ (New York Herald), ὅστις ἔχει περιουσίαν 150 ἑκατομμυρίων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν πλουσίων τοῦ κόσμου, τῶν ἐχόντων περιουσίαν ἀνωτέραν τῶν 25 ἑκατομμυρίων, εἶναι ἐν συνόλῳ 700. Ἐκ ταύτων 200 εἶναι Ἀγγλοὶ, 100 Ἀμερικανοί, καὶ 75 Γάλλοι.